

РЕШЕНИЕ

№ 1278

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Д СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Здравка Иванова

Членове: Наталия П. Лаловска
Темислав М. Димитров

при участието на секретаря Екатерина К. Тодорова
като разгледа докладваното от Здравка Иванова Въззивно гражданско дело № 20211100514187 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 20071523 от 18.03.2021 г. на СРС, 153 с - в по гр. д. № 31044/2020 г. е отхвърлен изцяло предявеният по реда на чл. 4, пар. 1 от Регламент /ЕО/ № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес от „И.Б.“ ЕООД, ЕИК: *****, срещу Austrian Airlines AG осъдителен иск по чл. 7, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕО) 261/2004 г. вр. чл. 99 ЗЗД за заплащане на обезщетение в размер на 250 евро за закъснял полет Краков-Виена-София на 21.12.2019 г.

Решението се обжалва от ищеца „И.Б.“ ЕООД с доводи, че е незаконосъобразно, необосновано и постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Сочи, че производството е образувано по облекчен ред и са представени достатъчно писмени доказателства, от които да се направи извод за произхода, основанието и размера на вземането. За да отхвърли иска съдът е посочил, че е не е доказана облигационна връзка между пътника и авиокомпанията, както и закъснението на полета. Поддържа, че съдът не е дал указания на ищеца да ангажира доказателства в тази насока. Тъй като ответникът не е взел становище по иска, нито е оспорил фактите, изложени в заявлението, тези факти е следвало да се отделят като безспорни между страните и претенцията е следвало да се уважи изцяло или СРС да даде указания на ищеца относно фактите, които счита, че подлежат на доказване и за които не са представени доказателства. По този начин, в съответствие, с принципите на Регламента, биха се гарантирали правата на страните. Моли да се отмени решението и да се уважи претенцията или да се върне делото на СРС, като се укаже на съда да предостави

възможност на страните да ангажират доказателства за претенцията си. Претендира разноски за двете инстанции. Прави възражение по разноските на насрещната страна.

Въззиваемата страна - ответникът Austrian Airlines AG не е взел становище по иска.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и след преценка на доказателствата по делото по реда на въззивната проверка, приема следното от фактическа и правна страна :

Районният съд се е произнесъл по иск с правно основание правно чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11.02.2004 г., вр. с чл. 99 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сума в размер на 250 евро - компенсаторно обезщетение за закъснял полет Краков – Виена - София на 21.12.2019 г., прехвърлено с договор за цесия в полза на ищеца.

По реда на проверката, уредена в чл. 269 ГПК, въззивният съд следи служебно за допустимостта на решението и за валидността му - в оспорената част, а по отношение на неговата законосъобразност е ограничен от доводите на страните. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и процесуално допустимо.

По съществото на спора в допълнение към изложеното от СРС и като съобрази аргументите във въззивната жалба, съдът намира следното :

Производството се развива по реда на Регламент /ЕО/ № 861/2007 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес, приложима при презгранични граждански и търговски дела. За презгранично се приема дело, при което поне една от страните е с местоживееене или обичайно пребиваване в държава-членка, различна от държавата-членка на сезирания съд, както е посочил и СРС.

В случая не е спорно, че ответното дружество е регистрирано и обичайно извършва своята дейност на територията на Република Австрия. Предвидената в посочения Регламент отговорност на въздушните превозвачи при извършване на превоз на пътници в случаите на отмяна, закъснение на полета и други специфични хипотези се осъществява на принципа на договорната отговорност. Целта е пътниците да бъдат компенсирани за претърпените от тях вреди.

Редът, по който се претендира обезщетението е облекчен и уреден в Регламент (ЕО) № 861/2007 г. Съдът споделя извода на СРС, че за да възникне право на обезщетение по този ред, следва да се докажат, на първо място, предпоставките на чл. 7, § 1 от Регламент /ЕО/ № 261/2004, а именно -облигационна връзка по договор за въздушен превоз между цедента В.Ц. и Austrian Airlines AG, закъснение на полета с повече от 3 часа, за което са изложени твърдения в исковият формуляр, претендиращият размер на обезщетението, дължимо от превозвача, разстоянието на полета, въз основа на което се определя размера на обезщетението, както и сключен договор за цесия между правоимащия пътник В.Ц. и ищцовото дружество „И.Б.“ ЕООД, която да е валидно съобщена на превозвача - Austrian Airlines AG, по смисъла на чл. 99 ЗЗД.

Правният спор във въззивното производство е съсредоточен върху обстоятелството доказано ли е наличието на валиден договор за въздушен превоз между ответното дружество Austrian Airlines AG и пътничката Валерия Цветанова за полети OS598 и OS799, по дестинация Краков – Виена - София на 21.12.2019 г., осъществени със закъснение, както и дали първоинстанционният съд е допуснал

съществени нарушения на процедурните правила, по чл. 4, т. 4 от Регламент (ЕО) № 861/2007, като не е дал указания на ищеца, че предоставената с формуляра информация е непълна или недостатъчна и не му е дал възможност да предостави допълнителна информация или документи във връзка със спора.

СРС е приел, че не са представени доказателства за закупуване на самолетен билет от пътника В. Ц., поради което не се доказва да е налице облигационна връзка по договор за въздушен превоз за полет OS598 и за полет номер OS799 от 21.12.2019 г., дестинация Краков-Виена-София, с въздушен превозвач Austrian Airlines AG и пътник В.Ц., нито се доказват твърденията за закъснение на полета.

Настоящият състав споделя изводите, направени от първоинстанционния съд, че ищецът, който носи доказателствената тежест за установяване на посочените обстоятелства, по общите правила на процеса, чл. 154, ал. 1 ГПК. Ищецът следва да ангажира доказателства за установяване на всички обстоятелства, които е декларирал в исковия формуляр, като посочи и изчерпи доказателствените си искания в него.

В случая ищецът не е ангажирал никакви доказателства, както за сключване на договор между цедента и превозвача - ответник, така и относно датите и часовете, на които е следвало да излетят и кацнат съответните полети и за техните маршрути. Към исковия формуляр не са приложени доказателства, от които да се установят твърденията, изложени в него, а именно :че пътникът В. Ц. е закупила електронен билет/резервация Q8M80W за полет номер OS598 и за полет номер OS799, с въздушен превозвач Austrian Airlines AG., че полет номер OS598 е следвало да се осъществи на 21.12.2019 г. в 15:15 часа от Краков и да пристигне по разписание на 21.12.2019 г. във Виена в 16: 20 часа, след което е следвало да се осъществи прекачване за полет номер OS799, излитащ по разписание на 21.12.2019 г. в 20:20 часа от Виена и пристигащ по разписание на 21. 12.2019 г. в 22:55 часа в София, както и че полет номер OS799 е пренасочен към Белград, Сърбия, откъдето е дадено премаршрутиране с полет номер OS131, от Виена до Франкфурт, Германия, и полет номер LH1428, на авиокомпания Lufthansa, от Франкфурт до София, с реално време на пристигане на 22.12.2019 г. в 10:29 часа. Освен това въззивният състав намира, че не са ангажирани и доказателства за разстоянието на полета, въз основа на което се определя размера на обезщетението.

Ищецът не е посочил и поискал събиране на доказателства за установяване на тези твърдения във формуляра. Следва да се посочи още, че ищецът не е заявил искане във формуляр А за представяне на доказателства за процесните полети, нито е заявено искане за устно изслушване на страните.

Обстоятелството, че не е получен отговор от страна на ответника, не освобождава ищеца от задължението за докаже претенцията си по основание и размер - пълно и главно. Въззивният състав намира, че неподдаването на отговор от ответника в това производство не може да се приравни на направено от негова страна признание на подлежащите на доказване факти.

Във връзка с поддържаните възражения в жалбата, относно приложението на чл. 4, ал. 4 от Регламент (ЕО) № 861/2007 г. следва да се отбележи, че в процесното производство, съдът прилага разпоредбата на чл. 4, т. 4 от Регламента, само ако сметне, че информацията, предоставена от ищеца във формуляра, е недостатъчно ясна или недостатъчна, или ако исковият формуляр не е попълнен правилно, освен ако искът не се окаже явно неоснователен или исковата молба е недопустим. В този случай, съдът следва да даде възможност на ищеца да попълни и поправи исковия формуляр или да представи допълнителна информация или документи, или да оттегли иска в определен

от него срок. За тази цел съдът или правораздавателният орган използва стандартния формуляр Б, съдържащ се в приложение II.

В заключение следва извод, че съдът е длъжен да даде указания на ищеца само при недостатъчно ясна или недостатъчна информация или неправилно попълнен формуляр, каквито хипотези не са налице.

Въззивният съд констатира, че формулярът е попълнен правилно, като не са допуснати пропуски и неясноти в твърденията на заявителя, които да създават задължение на съда да предостави допълнителни указания. Съдът приема също така, че СРС няма задължения да дава указания на страните, касаещи основателността на иска, свързани с неговото доказване, като е длъжен да третира страните еднакво и да вземе предвид изложеното във формуляра и представените доказателства към него.

В случая първоинстанционният съд е обсъдил представените пред него доказателства. Оплакванията в жалбата в обратния смисъл са неоснователни.

По доводите в жалбата за неспазена процедура по Регламент (ЕО) № 861/2007 г., съдът намира следното :

Въззивната инстанция приема също така, че съдът не е задължен да извършва двойна размяна на книжа. Съгласно предвиденото в чл. 5 от Регламент (ЕО) № 861/2007 г., само при предявен насрещен иск от ответника се предвижда даване на допълнителна възможност на ищеца за становище по депозирания от ответника отговор, каквато хипотеза не е налице в настоящия случай.

Следва да се посочи, че СРС не е имал задължение да проведе и открито съдебно заседание. Отново съгласно чл. 5 от Регламент (ЕО) № 861/2007 г., процедурата по този ред е писмена, с цел постигане на по - голяма бързина. С оглед малкият размер на исквете, съдът или правораздавателният орган може да проведе устно изслушване на страните, ако сметне за необходимо или ако бъде изрично поискано от някоя от страните. Съдът или правораздавателният орган може да откаже подобно искане, ако счете, с оглед на обстоятелствата по делото, че очевидно не е необходимо устно изслушване за провеждане на справедлив процес. Този отказ не може да бъде оспорван самостоятелно.

Освен изложеното въззивният състав констатира, че в т. 9 от Формуляр А, ищцовото дружество „И.Б.“ ЕООД е отбелязало изрично, че не желае устно изслушване, като единствено е посочило, че желае да присъства лично, (в т. 9. 2 от формуляра), в случай, че съдът реши, че е необходимо да се проведе устно изслушване на страните.

Следователно въпреки, че преценката за провеждане на устно изслушване е предоставена на съда, съгласно разпоредбите на Регламента, в случая ищецът изрично е посочил, че не желае провеждане на устно изслушване. Следователно СРС не е допуснал нарушение на процедурата по Регламент (ЕО) № 861/2007 г. като не е провел устно изслушване на страните.

Изцяло несъобразено с процесуалния закон е и възражението на жалбоподателя, че въззивният състав не следва да решава делото по същество, а следва да го върне на СРС с даване на указания за събиране на доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 624, ал. 4 от ГПК, дело по Регламент (ЕО) № 861/2007 г. може да бъде връщано **само по искане на ответника** при условията и по реда на чл. 18 от Регламент (ЕО) № 861/2007 от съответния Апелативен съд по реда за преразглеждане на спора. Съгласно чл. 18 от Регламента ответникът има право да

подаде молба за преразглеждане на съдебно решение, постановено по европейската процедура за иски с малък материален интерес, пред компетентния съд или правораздавателен орган на държавата-членка, където е постановено решението, когато: а) иският формуляр или призовките за устно изслушване са били връчени лично от него по метод без доказателство за получаване, съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 805/2004; и връчването, не по негова вина, не е извършено достатъчно навреме, за да може да организира своята защита, или б) ответникът е бил възпрепятстван да възрази срещу иска поради непреодолима сила или извънредни обстоятелства, без никаква вина от негова страна, при условие, че и в двата случая действа своевременно. Ако съдът или правораздавателният орган отхвърли преразглеждането, решението остава в сила.

В настоящия случай, не е направено искане от страна на ответника за преразглеждане и не са налице предпоставките на чл. 18 от Регламент (ЕО) № 861/2007 г., а настоящата въззивна инстанция следва да се произнесе по съществото на спора, като по силата на чл. 269 от ГПК е ограничена до изложеното във въззивната жалба.

След като не се установява да е възникнало вземане в полза на цедента В.Ц., без значение за спора е да се обсъжда дали вземането е било валидно прехвърлено на новия кредитор - ищеца посредством договора за цесия от 23.12.2019 г. Предмет на договора за цесия могат да бъдат само валидно възникнали вземания на цедента.

Предвид изложеното в съвкупност, въззивният състав приема, че законосъобразно първоинстанционният съд е отхвърлил предявения осъдителен иск с правно основание с правно основание чл. 7, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕО) № 261/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета на Европа от 11 февруари 2004 година, вр. чл. 99 ЗЗД - за заплащане на сума в размер на 250 евро – обезщетение за закъснял полет Краков-Виена-София на 21.12.2019 г., прехвърлено с договор за цесия от 23.12.2019 г. в полза на „И.Б.“ ЕООД

По неже изводите на въззивната инстанция съвпадат с тези на първоинстанционния съд, решението следва да се потвърди изцяло.

По разноските във въззивното производство : Предвид изхода на спора право на разноски за СГС има ответника, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Доколкото той не претендира разноски, такива не се присъждат в негова полза.

Така мотивиран **СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 20071523 от 18.03.2021 г. на СРС, 153 с - в по гр. д. № 31044/2020 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, на основание чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____